RECOMANDAREA CONSILIULUI

din 11 iulie 2017

privind Programul național de reformă al Spaniei pentru 2017 și care include un aviz al Consiliului privind Programul de stabilitate al Spaniei pentru 2017

(2017/C 261/08)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ([1]), în special articolul 5 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice ([2]), în special articolul 6 alineatul (1),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere rezoluțiile Parlamentului European,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului pentru protecție socială,

având în vedere avizul Comitetului pentru politică economică,

întrucât:

(1) La 16 noiembrie 2016, Comisia a adoptat analiza anuală a creșterii, care marchează începutul semestrului european pentru coordonarea politicilor economice pentru 2017. Prioritățile analizei anuale a creșterii au fost aprobate de Consiliul European din 9-10 martie 2017. La 16 noiembrie 2016, în baza Regulamentului (UE) nr. 1176/2011, Comisia a adoptat Raportul privind mecanismul de alertă, în care a identificat Spania ca fiind unul dintre statele membre pentru care urma să se efectueze un bilanț aprofundat. În aceeași zi, Comisia a adoptat, de asemenea, o recomandare de recomandare a Consiliului privind politica economică a zonei euro, care a fost aprobată de Consiliul European la 9-10 martie 2017. La 21 martie 2017, Consiliul a adoptat o Recomandare privind politica economică a zonei euro („Recomandarea privind zona euro") ([3]).

(2) În calitate de stat membru a cărui monedă este euro și având în vedere legăturile strânse dintre economii în cadrul uniunii economice și monetare, Spania ar trebui să asigure punerea în aplicare integrală și în timp util a Recomandării pentru zona euro, astfel cum se reflectă în recomandările 1-3 de mai jos.

(3) Raportul de țară al Spaniei pentru 2017 a fost publicat la 22 februarie 2017. Acesta a evaluat progresele realizate de Spania în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări adoptate de Consiliu la 12 iulie 2016, măsurile adoptate pentru a da curs recomandărilor specifice fiecărei țări din anii anteriori, precum și progresele realizate de Spania în direcția îndeplinirii obiectivelor naționale din cadrul Strategiei Europa 2020. De asemenea, acesta a inclus un bilanț aprofundat în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, ale

([1]) JO L 209, 2.8.1997, p. 1.
([2]) JO L 306, 23.11.2011, p. 25.
([3]) JO C 92, 24.3.2017, p. 1.

cărui rezultate au fost publicate tot la 22 februarie 2017. În urma analizei sale, Comisia a concluzionat că Spania se confruntă cu dezechilibre macroeconomice care au relevanță transfrontalieră. Mai precis, excedentele de cont curent se traduc într-o reducere a datoriilor externe nete ale Spaniei, care totuși rămân considerabile și expun țara la schimbări de atitudine pe piață. Datoria sectorului privat a scăzut semnificativ, în special în cazul întreprinderilor, dar datoria gospodăriilor se menține la un nivel ridicat. Creșterea economică a devenit principalul factor pentru reducerea datoriei, dar riscurile pentru sustenabilitatea bugetară se mențin ridicate pe termen mediu. Este deosebit de important să se ia măsuri pentru reducerea riscului ca dezechilibrele să aibă efecte adverse asupra economiei spaniole și, având în vedere dimensiunea și relevanța transfrontalieră a acesteia, asupra uniunii economice și monetare. Sectorul financiar a continuat să manifeste un grad ridicat de stabilitate, ca urmare a procesului de restructurare prin care trece în prezent, a costurilor scăzute de finanțare și a redresării economice. S-au creat multe locuri de muncă în ultimii ani, iar șomajul înregistrează o diminuare rapidă, deși se menține la un nivel foarte ridicat. Reformele de pe piața forței de muncă și moderarea salariilor au fost, în ultimii ani, factori importanți pentru numărul mare de locuri de muncă create și pentru competitivitate.

(4) Spania și-a prezentat Programul național de reformă pentru 2017 la 28 aprilie 2017, iar la 29 aprilie 2017 și-a prezentat Programul de stabilitate pentru 2017. Pentru a se ține seama de legăturile dintre cele două programe, acestea au fost evaluate în același timp.

(5) Recomandările relevante specifice fiecărei țări au fost abordate în cadrul programării fondurilor structurale și de investiții europene („fondurile ESI") aferente perioadei 2014-2020. Astfel cum se prevede la articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), în cazul în care acest lucru este necesar pentru a sprijini punerea în aplicare a recomandărilor relevante ale Consiliului, Comisia poate solicita unui stat membru să își revizuiască acordul de parteneriat și programele relevante și să propună modificări la acestea. Comisia a furnizat detalii suplimentare referitoare la modul în care va utiliza respectiva dispoziție în orientările cu privire la aplicarea măsurilor de corelare între eficacitatea fondurilor ESI și buna guvernanță economică.

(6) În prezent, Spania face obiectul componentei corective a Pactului de stabilitate și de creștere. În Programul său de stabilitate pentru 2017, Spania intenționează să corecteze deficitul excesiv până în 2018, în conformitate cu Decizia Consiliului din 8 august 2016 de notificare a Spaniei în vederea luării unor măsuri de reducere a deficitului considerate necesare pentru remedierea situației de deficit excesiv (denumită în continuare „Decizia Consiliului din 8 august 2016"). Se prevede că deficitul global va continua să scadă, ajungând la 0,5 % din PIB în 2020. Conform prognozelor din Programul de stabilitate pentru 2017, la calcularea cărora s-a ținut cont și de materializarea datoriilor contingente în legătură cu autostrăzile și cu sectorul financiar, cheltuielile se vor ridica la aproape 0,4 % din PIB în 2017 și la aproape 0,2 % din PIB în 2018. Se estimează că obiectivul bugetar pe termen mediu care constă în realizarea unei poziții bugetare echilibrate în termeni structurali nu va fi atins în perioada acoperită de Programul de stabilitate pentru 2017. Se prognozează că soldul structural recalculat ([2]) va ajunge la - 1,9 % din PIB în 2020. Conform prognozelor din Programul de stabilitate pentru 2017, ponderea datoriei publice în PIB va scădea la 98,8 % în 2017, la 97,6 % în 2018 și la 92,5 % în 2020. Ipotezele macroeconomice formulate în Programul de stabilitate pentru 2017 sunt plauzibile până în 2018 și devin relativ favorabile ulterior. În general, realizarea planificată a obiectivelor continuă să se bazeze pe o perspectivă economică puternică, ceea ce comportă totuși anumite riscuri. Alte riscuri pentru realizarea obiectivelor bugetare au legătură cu un anumit grad de incertitudine referitor la impactul măsurilor fiscale recente. De asemenea, dacă se ține seama de materializarea probabilă a datoriilor contingente (care nu sunt incluse în previziunile Comisiei din primăvara anului 2017), Programul de stabilitate pentru 2017 se bazează pe o limitare a cheltuielilor considerabil mai mare decât cea indicată în previziunile Comisiei din 2017 și 2018. În sfârșit, măsurile necesare pentru sprijinirea, în 2018, a atingerii obiectivelor de deficit planificate nu au fost detaliate suficient.

(7) La 8 august 2016, Consiliul a cerut Spaniei să pună capăt situației de deficit excesiv până în 2018 și, în special, să reducă deficitul public la 4,6 % din PIB în 2016, la 3,1 % din PIB în 2017 și la 2,2 % din PIB în 2018. Conform previziunilor actualizate ale Comisiei din primăvara anului 2016, această îmbunătățire a soldului public corespunde unei deteriorări a soldului structural de 0,4 % din PIB în 2016 și unei îmbunătățiri de 0,5 % din PIB atât în 2017, cât și în 2018. Deficitul global de 4,5 % din PIB pe care Spania l-a atins în 2016 se situează sub obiectivul fixat în Decizia Consiliului din 8 august 2016. Conform previziunilor Comisiei din primăvara anului 2017, deficitul global ar urma să scadă, în cazul în care politicile rămân neschimbate, mai întâi la 3,2 % din PIB în 2017 și apoi la 2,6 % din PIB în 2018, adică să depășească cu 0,1 % și, respectiv, cu 0,4 % din PIB obiectivele de deficit global prevăzute în

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

([2]) Soldul ajustat ciclic excluzând măsurile cu caracter excepțional și măsurile temporare, recalculat de Comisie pe baza metodologiei stabilite de comun acord.

Programul de stabilitate pentru 2017 și cele stabilite de Consiliu. Spre deosebire de Programul de stabilitate pentru 2017, în previziunile Comisiei nu s-a luat în calcul materializarea datoriilor contingente menționate mai sus. Se estimează că în 2016-2017 efortul bugetar cumulativ va fi asigurat la limită, dar că în 2018 acesta nu se va înscrie în cerințele din Decizia Consiliului din 8 august 2016, în cazul în care politicile rămân neschimbate. În plus, Consiliul a cerut Spaniei, în august 2016, să ia măsuri pentru îmbunătățirea cadrului său fiscal-bugetar, dar în Programul de stabilitate pentru 2017 nu s-a indicat niciun plan de consolidare a contribuției pe care regula referitoare la cheltuieli prevăzută în Legea privind stabilitatea o are în ceea ce privește asigurarea sustenabilității finanțelor publice. În ansamblu, Consiliul este de părere că vor fi necesare măsuri suplimentare, mai ales începând cu 2018, pentru a se asigura respectarea dispozițiilor Pactului de stabilitate și de creștere și, în special, îndeplinirea condițiilor din decizia Consiliului din 8 august 2016.

(8) Spania nu dispune încă de un cadru de politici clare și coerente pentru achizițiile publice, prin care să asigure respectarea legislației, un nivel ridicat de concurență și eficiența economică, mai ales prin mecanisme eficace de control *ex ante* și *ex post*, prin mai multă transparență și printr-o mai bună coordonare a autorităților și entităților contractante la toate nivelurile administrației. Guvernul a prezentat în 2017 câteva măsuri care vor îmbunătăți sistemul de supraveghere a achizițiilor publice și care așteaptă în prezent aprobarea parlamentului.

(9) Spania a înregistrat progrese în domeniul anticorupției, cu precădere în ceea ce privește transparența procesului decizional administrativ și, mai concret, în ceea ce privește promulgarea de legi referitoarea la transparența finanțării partidelor, la declarațiile de avere și la conflictul de interese. Accentul se mută în prezent pe punerea în aplicare a respectivelor măsuri. Cu toate acestea, în ciuda unui val de investigații în cazuri de corupție la nivel local și regional, nu există nicio strategie preventivă special concepută pentru aceste niveluri de administrație prin care să se atenueze riscurile de corupție și nu se dispune de o strategie preventivă comună pentru toate nivelurile administrației. Alte lipsuri, cum ar fi lacunele din legislația pentru protecția denunțătorilor, gradul de independență al recent creatului Oficiu al Conflictelor de Interese și nereglementarea activității de lobby, nu au făcut încă obiectul vreunei monitorizări specifice. O altă problemă constă în faptul că procedurile judiciare sunt tergiversate în cazurile de corupție. Codul de procedură penală a fost modificat în 2015 pentru a limita timpul alocat investigațiilor și a reduce întârzierile nejustificate în procedurile penale. Însă acest lucru ar putea crește riscul ca termenele procedurale să nu fie suficiente pentru soluționarea cazurilor de corupție complexe, dacă dispozițiile care permit perioade de prelungire se dovedesc a fi restrictive.

(10) În ciuda unei rate TVA standard care corespunde mediei Uniunii și a unui deficit de încasare a TVA-ului redus și în scădere, veniturile din TVA realizate de Spania sunt relativ scăzute. Această situație se datorează în special faptului că în Spania se aplică la o scară extinsă scutiri sau rate reduse la diverse produse și servicii. Drept urmare, Spania a înregistrat cel mai mare decalaj pe motiv de politici din Uniune în 2014 (59 %, față de media Uniunii de aproximativ 44 %). La fel, veniturile pe care Spania le obține din impozitele și taxele de mediu sunt printre cele mai scăzute din Uniune, în pofida unor măsuri luate în ultimii ani, în special în sectorul energetic. Prin impozitarea poluării și a consumului de resurse se pot genera mai multe venituri și importante avantaje pentru societate și mediu. De asemenea, normele sunt dispersate, ceea ce duce la o abordare eterogenă în ceea ce privește anumite impozite și taxe de mediu la nivel regional. În ceea ce privește cheltuielile, guvernul a însărcinat AIReF, instituția fiscal-bugetară independentă a Spaniei, să efectueze o analiză a cheltuielilor în care să fie luate în considerare toate nivelurile administrației publice. Analiza poate fi utilă pentru reperarea acelor domenii în care necesarul de cheltuieli poate fi satisfăcut printr-o utilizare mai eficientă a resurselor.

(11) S-au creat multe locuri de muncă în ultimii ani, cu sprijinul unor reforme ale pieței forței de muncă și ca urmare a moderării salariilor. Rata șomajului s-a diminuat rapid, dar continuă să fie printre cele mai ridicate din Uniune, mai ales în rândul tinerilor și al persoanelor slab calificate, ceea ce presupune riscuri de retragere de pe piața forței de muncă. Aproape jumătate din persoanele aflate în șomaj stau fără un loc de muncă peste un an. Spania întreprinde măsuri pentru sprijinirea tinerilor, în special prin extinderea criteriilor de eligibilitate ale Garanției pentru tineret ([1]), și pentru consolidarea sprijinului individual acordat șomerilor de lungă durată. Eficacitatea acestora depinde în egală măsură de eficiența serviciilor publice regionale de ocupare a forței de muncă. Cooperarea acestora cu serviciile sociale mai poate fi intensificată, în scopul de a se îmbunătăți furnizarea unor servicii extinse către persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă și, în special, către șomerii de lungă durată și beneficiarii sistemelor de garantare a unui venit. În același timp, s-ar putea îmbunătăți cooperarea dintre serviciile publice de ocupare a forței de muncă și angajatori, îndeosebi prin majorarea proporției de posturi vacante gestionate de serviciile de ocupare a forței de muncă.

(12) Rata de angajare pe durată determinată din Spania este una dintre cele mai ridicate din Uniune și numeroase contracte temporare au o durată foarte scurtă. Ratele de trecere de la un contract cu durată determinată la un contract cu durată nedeterminată sunt foarte scăzute în comparație cu media Uniunii. Utilizarea la scară mare a contractelor cu durată determinată este asociată cu o creștere mai lentă a productivității (inclusiv oportunități mai

([1]) Recomandarea Consiliului din 22 aprilie 2013 privind înființarea unei garanții pentru tineret (JO C 120, 26.4.2013, p. 1).

rare de formare la locul de muncă), condiții de lucru mai precare și riscuri de sărăcie mai mari. Se pare că reformele întreprinse de curând pe piața forței de muncă au avut un efect ușor pozitiv în ceea ce privește reducerea segmentării dintre contractele cu durată nedeterminată și contractele cu durată determinată, iar acțiunile desfășurate în prezent pentru consolidarea inspecțiilor din domeniul muncii dau rezultate pozitive în ceea ce privește rezolvarea problemei reprezentate de recurgerea abuzivă la contracte cu durată determinată. Cu toate acestea, piața forței de muncă din Spania prezintă în continuare câteva caracteristici care ar putea descuraja angajările pe bază de contracte cu durată nedeterminată, cum ar fi lipsa de securitate în cazul litigiilor născute în urma concedierilor și, în paralel, plățile compensatorii relativ mari în cazul lucrătorilor angajați pe bază de contracte cu durată nedeterminată. Mai mult, sistemul de stimulente pentru angajări continuă să fie dispersat și să nu fie îndreptat cu eficacitate spre promovarea contractelor de muncă pe durată nedeterminată. Deși de curând a fost înființat un grup de lucru pentru calitatea ocupării forței de muncă, Spania nu a elaborat încă un plan cuprinzător de combatere a segmentării de pe piața forței de muncă, după cum au convenit în 2014 guvernul și partenerii sociali.

(13) Continuă să existe disparități între diferitele regiuni și sisteme în ceea ce privește condițiile pe care populația trebuie să le îndeplinească pentru a beneficia de sistemele de garantare a unui venit și în ceea ce privește legătura dintre măsurile de activare și de protecție. Anumite grupuri vulnerabile nu sunt incluse în regimurile de garantare a unui venit. Eficacitatea limitată a acestor sisteme se explică parțial prin disparitățile majore dintre diferitele sisteme regionale de garantare a unui venit minim – la nivel de adecvare și condiții de acces – și prin fragmentarea sistemului național de prestații – alcătuit din mai multe sisteme care se ocupă cu diverse categorii de persoane aflate în căutarea unui loc de muncă și care sunt gestionate de administrații diferite. Fragmentarea creează întreruperi la acordarea de sprijin către cei care au nevoie de el și stânjenește oferirea unor parcursuri integrate. Ca răspuns la numeroasele provocări, se află în curs de realizare un studiu în care se analizează eficacitatea sistemelor naționale și regionale de ajutor pentru venit. Prestațiile pentru familii sunt orientate necorespunzător. Mai mult, dacă se ia în considerare impactul creditelor fiscale, sistemul de beneficii fiscale este, în general, ușor regresiv. În plus, utilizarea serviciilor de îngrijire a copiilor crește puternic pe măsura venitului familial, ceea ce lasă să se înțeleagă că există obstacole în calea accesului părinților cu venituri scăzute la aceste servicii. Furnizarea serviciilor de îngrijire pe termen lung se îmbunătățește, dar diferă de la o regiune la alta, iar nevoile actuale continuă să nu fie satisfăcute.

(14) Rezultatele slabe ale sistemului de învățământ au efecte negative asupra potențialului de creștere a productivității pe termen mai lung în Spania. În ciuda unor îmbunătățiri semnificative survenite în ultimii ani, rata de abandon școlar timpuriu continuă să se numere printre cele mai ridicate din Uniune. Există diferențe importante de la o regiune la alta în ceea ce privește abandonul școlar timpuriu și rezultatele elevilor, în special la nivel de competențe de bază. În regiunile cu bune rezultate, printre factorii unui învățământ școlar reușit se numără formarea cadrelor didactice și sprijinul individual acordat elevilor. Rata de repetare a anului școlar din Spania este a doua cea mai mare din Uniune, ceea ce ridică riscul de părăsire timpurie a școlii, reduce speranța de absolvire și afectează cheltuielile de școlarizare. Capacitatea de inserție profesională a absolvenților de învățământ terțiar continuă să fie relativ scăzută. Cooperarea cu întreprinderile pe teme de educație și cercetare continuă să se lovească de obstacole precum mobilitatea redusă a studenților și a cadrelor universitare, oportunitățile restrânse de stagii, lipsa de stimulente și rigiditatea sistemului de administrare a universităților.

(15) Spania și-ar putea mări productivitatea și competitivitatea dacă ar promova mai mult cercetarea și inovarea. Cu toate acestea, rezultatele inovării au continuat să se degradeze și în prezent se află la un nivel mai scăzut decât în 2007, iar decalajul dintre Spania și media Uniunii a crescut în timp. Rezultatele slabe ale inovării coincid cu scăderea cheltuielilor private cu cercetarea și dezvoltarea și indică lipsuri în cadrul de guvernanță aplicabil cercetării și inovării. La începutul anului 2017 a început să funcționeze Agenția de Stat pentru Cercetare, care se ocupă cu gestionarea fondurilor de stat pentru cercetare și inovare. Nu există deocamdată o planificare multianuală sistematică a bugetelor pentru programele de sprijin. De asemenea, nu are loc o verificare sistematică a eficacității programelor de sprijin, care să permită îmbunătățirea modului în care aceste programe sunt concepute și realizate. Ca urmare a lipsei de stimulente și a rigidității sistemului de administrare a universităților, cooperarea dintre sectorul public și cel privat continuă la rândul ei să fie slabă, iar mobilitatea cercetărilor între sectorul public și cel privat este redusă. Coordonarea diferitelor niveluri ale administrației nu este optimă, ceea ce face ca politicile naționale să nu funcționeze în deplină sinergie cu politicile regionale.

(16) Firmele mici din Spania tind să aibă o productivitate semnificativ mai mică decât firmele similare din alte state membre mari. Dat fiind că în Spania predomină firmele mici, impactul acestei situații asupra productivității economiei în ansamblu este semnificativ. Dacă s-ar înlătura barierele de care se lovesc societățile comerciale în etapa de creare, de funcționare și de creștere, s-ar mări atât investițiile, cât și productivitatea. Guvernul spaniol a adoptat în ultimii ani mai multe măsuri pentru a înlesni crearea de întreprinderi și creșterea acestora. Pentru ca respectivele reforme să dea toate rezultatele scontate, este esențial ca ele să fie consolidate și realizate pe deplin. Legea privind unitatea pieței, adoptată în 2013, a contribuit la evitarea costurilor suplimentare suportate de întreprinzători din cauza diferențelor substanțiale și a suprapunerilor dintre prevederile juridice aplicabile întreprinderilor în diferitele regiuni. Faptul că, atunci când încearcă să obțină despăgubiri pentru barierele din calea accesului la piață, întreprinderile recurg tot mai des la mecanismul de reclamații prevăzut în respectiva lege indică o posibilă nevoie ca procedurile de autorizare să fie simplificate și mai mult. Coordonarea dintre administrațiile publice relevante, inclusiv la nivel de întâlniri sectoriale, necesită mai multe eforturi. Această coordonare este esențială dacă se dorește

ca prin legislația existentă și viitoare de la toate nivelurile să fie îndepărtate barierele inutile la intrarea pe piață, inclusiv pentru noile modele de afaceri din economia colaborativă. În sectorul comerțului cu amănuntul, intrarea pe piață continuă să fie obstrucționată inutil de regimul dublei autorizări la care sunt supuse unitățile de desfacere cu amănuntul. Este posibil ca dezvoltarea echilibrată a economiei colaborative să fie stânjenită inutil de cerințele pentru accesul la piață prevăzute în legislația regională privind serviciile de închirieri de autovehicule cu șofer și serviciile de închiriere de locuințe pe termen scurt. În primele luni ale anului 2017, Spania a luat măsuri pentru a valorifica legea privind unitatea pieței, exemple fiind ghidul de punere în aplicare a legii, care a fost adoptat de curând, și culegerea publicată de bune și rele practici de aplicare a legii.

(17) Reglementarea serviciilor profesionale continuă să fie relativ restrictivă. Se acordă selectiv drepturi protecționiste („activități rezervate") anumitor prestatori de servicii, în timp ce alți prestatori cu calificări relevante similare sunt excluși. Într-un număr mare de profesii există cerința obligatorie de apartenență la o asociație profesională. În cazul profesiilor de inginer-constructor, arhitect și ghid turistic, gradul de restricție este mai mare în Spania decât media ponderată a Uniunii. Acest grad este mai mic decât media Uniunii în cazul profesiilor de consilier în proprietate intelectuală și de avocat, chiar dacă accesul la ultima dintre aceste profesii este restricționat în Spania mai mult decât în cazul oricărei alte meserii. Proiectul de act normativ referitor la serviciile profesionale, care prevede, printre altele, raționalizarea apartenenței la o asociație profesională, nu a fost încă adoptat. Această reformă definește, de asemenea, o mai mare transparență și răspundere a organismelor profesionale, deschiderea activităților al căror acces este limitat în mod nejustificat și păstrarea unității pieței în ceea ce privește accesul la serviciile profesionale și exercitarea acestora în Spania.

(18) În contextul semestrului european 2017, Comisia a efectuat o analiză cuprinzătoare a politicii economice a Spaniei, pe care a publicat-o în raportul de țară pentru 2017. De asemenea, Comisia a evaluat Programul de stabilitate pentru 2017, Programul național de reformă pentru 2017, precum și măsurile luate ca urmare a recomandărilor adresate Spaniei în anii precedenți. Având în vedere necesitatea consolidării guvernanței economice globale a Uniunii prin oferirea unei contribuții la nivelul Uniunii la deciziile naționale viitoare, Comisia a ținut seama nu numai de relevanța acestor programe pentru o politică bugetară și socioeconomică sustenabilă în Spania, ci și de conformitatea lor cu normele și orientările Uniunii.

(19) Consiliul a examinat Programul de stabilitate pentru 2017 prin prisma acestei evaluări, iar avizul său ([1]) se reflectă îndeosebi în recomandarea 1 de mai jos.

(20) Prin prisma bilanțului aprofundat realizat de Comisie și a acestei evaluări, Consiliul a examinat Programul național de reformă pentru 2017 și Programul de stabilitate pentru 2017. Recomandările sale, formulate în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, se reflectă în recomandările 1-3 de mai jos,

RECOMANDĂ ca, în perioada 2017-2018, Spania să întreprindă acțiuni astfel încât:

1. Să asigure respectarea deciziei Consiliului din 8 august 2016, luând, printre altele, măsuri de consolidare a cadrului fiscal-bugetar și a cadrului juridic al achizițiilor publice. Să efectueze o analiză cuprinzătoare a cheltuielilor, în scopul reperării unor eventuale domenii în care s-ar putea cheltui cu mai multă eficiență.

2. Să consolideze coordonarea dintre serviciile regionale de ocupare a forței de muncă, serviciile sociale și angajatori, pentru a satisface mai bine nevoile persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă și nevoile angajatorilor. Să ia măsuri pentru promovarea angajărilor pe bază de contracte cu durată nedeterminată. Să elimine disparitățile și fragmentarea sistemelor de garantare a unui venit și să îmbunătățească sistemele de sprijin pentru familii, inclusiv accesul la servicii de calitate în materie de îngrijire a copiilor. Să mărească relevanța învățământului terțiar pentru piața forței de muncă. Să elimine disparitățile regionale în ceea ce privește rezultatele învățământului, în special prin consolidarea formării cadrelor didactice și a sprijinului individual acordat elevilor.

3. Să asigure investiții adecvate și susținute în cercetare și inovare și să amelioreze guvernanța acestui domeniu la toate nivelurile administrației. Să asigure punerea în aplicare deplină și promptă a legii privind unitatea pieței, în vederea legislației existente și viitoare.

Adoptată la Bruxelles, 11 iulie 2017.

Pentru Consiliu

Președintele

T. TÕNISTE

([1]) Emis în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1466/97.